

La pilota ha experimentat un canvi d'imatge molt positiu com a element de la personalitat cultural valenciana. Totes dues candidatures que es presenten el dia 15 d'octubre que aquest triomf és obra de Víctor Inúrria.

Gran bola de foc: la batalla pel trinquet

Les eleccions a la presidència de la Federació Nacional de Pilota Valenciana, o l'enfrontament clàssic entre les dues formes d'entendre el País Valencià.

Sempre, allà on hem anat ni que fóra dins de la península, la Federació ha representat aquest país, i no mai Espanya; perquè cal tenir ben entès que la pilota és l'esport nacional". L'any 1985, Antoni Reig, conegut com *Rovell* als trinquets, fill del pelotari *Rovell* de Dénia, i l'advocat Manuel del Hierro, congriaren el primer projecte d'organització autònoma que hauria de portar cap a una federació de pilota valenciana independent de la institució esportiva d'àmbit estatal. Així, tot aprofitant la Llei d'Esports Autòctons que havia estat concebuda a recer de la descentralització autonòmica a principis dels vuitanta, naixia la Federació Nacional de Pilota Valenciana, i el basc Víctor Inúrria Montero n'encetava la presidència: era la revolució consumada davant l'amenaça

de mort que duïen els nous temps i que una fèrria tradició estantíssima silenciava. Ha estat quasi una dècada de mandat incontestable, quasi déu anys de treball amb la creença que la pilota era "més que un esport, una eina cultural representativa de la idiosincràsia del nostre poble, per a bé o per a mal". Aquestes són, també, paraules de Víctor Inúrria, sota les regnes del qual la pràctica de la pilota, arrossegada amb inèrcia durant segles, ha aconseguit avui conquistar les pantalles del mitjà de comunicació per excel·lència d'aquest segle XX, la televisió.

El salt. Eren els primers dies de setembre, i la controvèrsia ja havia esclatat a les planes de la premsa: Toni Mollà, portaveu de la candidatura de Joan Pasqual Llobell a la pre-

sidència de la Federació de Pilota, escometia contra Ramon Sedeño, cap de campanya per Càndid Jordà, per haver acusat l'equip Llobell de tendències *catalanistes*: "Qui li ha suggerit aquesta estratègia?", havia escrit Mollà el passat dia 15 a la secció d'esports del diari *Levante-El Mercantil Valencià*, "com pot haver fet això un militant socialista?" Per aquelles dates, Víctor Inúrria havia confirmat la seua voluntat de retirar-se definitivament de la presidència, i la confrontació electoral, ja en marxa, retallava amb claredat les dues visions que s'hi presenten el dia 15 d'octubre, des de les 10 del matí.

"Partint del fet que hi ha una tasca anterior molt ben portada, creiem que la pilota necessita adaptar-se al món actual, com a un dels punts prioritaris. Vull dir, continuïtat sí, però continuïsm, no". Cap de l'àrea de Metodologia a la Facultat de Psicologia de la Universitat de València, Joan Pasqual Llobell feia públic el seu programa el matí del dia 16, al Centre d'Esports. Durant vuit anys, aquest cavaller -joia del vocabulari de la pilota- de veu rogallosa i rostre molsut, ha col·laborat amb l'equip Inúrria en la formació tècnica de monitors, i més concretament en el món de les escoles. Entre els noms que recolzen la seua candidatura hi ha Julià de la Fuente, lligat a la Federació des dels seus orígens, o Benedicte Vijuescas, un dels pesos pesants del consell particular de Víctor Inúrria; però no solament ells: la intuïció que en aquest referèndum hi ha tot un concepte de la pilota valenciana en joc, ve refrendada davant el suport que Llobell rep de personalitats alienes al món d'aquest esport, encara que tan assenyalsades com l'ex-rector d'universitat Ramon

Oh, Europa!, la crida de la diplomàcia

—En quin moment ha deixat la Federació Nacional de Pilota Valenciana?

—Quan jo me'n vaig fer càrrec no n'hi havia, de Federació de Pilota Valenciana. Calia estructurar aquest esport, homologar-lo; i al damunt, de més a més, pesava una llegenda negra. Jo vaig traure el carro, per dir-ho així, i durant nou anys m'he cansat de dir que la Federació érem tothom. Darrerament, però, han començat a alçar-se veus molt crítiques, una mena de campanya en contra meua que està del tot fora de lloc.

—Se'n va dolgut?

—Més aviat decebut. En qualsevol cas, espere que aquells que durant nou anys no han aportat gaire, sàpien mantenir el lloc de dignitat en què hem col·locat l'esport nacional.

—Hi ha una candidatura que se'n diu "continuista".

—El meu tarannà és democràtic, per tant he preferit restar al marge de les eleccions. No he parlat amb el senyor Llobell, ni ells m'han fet avinent la seua candidatura; però sí que he parlat amb el senyor Jordà, a Toixa [16 de setembre]; li vaig dir que trencar per trencar equivalia senzillament a la deterioració.

—Les federacions holandesa i francesa el van proposar per a la presidència de la Federació Internacional, aquest podria ser el seu lloc en un futur?

—També els belgues, i jo n'estic molt pagat, però ja havia decidit abans d'ad vocar pel president holandès de pilota. Amb tot, no vull deslligar-me totalment de la pilota valenciana: en la nostra federació cal un delegat internacional, una mena d'home d'affers exteriors, i jo ho trobaria perfecte.

V. J.

Víctor Inúrria. El cavaller basc que salvà la pilota.

L'exposició de Manuel Boix dedicada a la pilota. "El punt dins el moviment" formava part d'un projecte de dignificació de l'esport.

Lapiedra. És el que Toni Molla ha anomenat com a "la novetat, un grup d'intel·lectuals i homes de la cultura valenciana".

De l'altre costat, l'alcalde de Genovès per Unió Valenciana, Càndid Jordà: "Tenim unes altres idees, que ixen del carrer, i com que són diferents, això vol dir que trencarem amb una manera de treballar que és la que s'ha estat fent fins ara. Sé que aquesta paraula ha molestat, però no trobe una de millor per expressar-ho, que som rupturistes". Jordà, en declaracions a EL TEMPS, assegura que compta amb el vot dels clubs de les comarques centrals, i que exigirà l'ajut econòmic de les empreses "que siguem valencianes" per realitzar el seu projecte. Assegura que el món de la pilota està perdent l'afició juvenil, i proposa "una experiència, primer a nivell comarcal, i si hi està d'acord la Conselleria, de substituir l'Educació Física dels col·legis per l'aprenentatge del joc de pilota". Les seues preocupacions se centren, també, en la "seriositat del joc" i els temps de les travesses. Evita

parlar de canvis en l'administració de la Federació de Pilota, i quant a la polèmica suscitada entorn del *catalanisme* de la candidatura de Llobell talla amb un "Tothom som igual de valencians..., però tenim diferents maneres de defensar el mateix".

L'horitzó 2000. Josep Navarro i Vilanova, regidor per UV a Benavites (Camp de Morvedre), pertany al grup que col·labora en la campanya per Llobell. "En aquest esport -assegura Toni Mollà- conviuen tot de sensibilitats polítiques diferents, sense problemes en les qüestions bàsiques". No obstant això, Benedicté Vijuescas ha recordat que l'any 1985 va entaular-se una disjuntiva electoral molt semblant a l'actual situació, "i va triomfar la postura progressista, és clar".

El repte de futur per la pilota té la volta de clau en l'objectiu d'aconseguir adaptar el món professional a la qualitat i l'espectacularitat que avui dia exigeixen les grans audiències, sense oblidar, tanmateix, de mantenir el caliu a l'àmbit aficionat. Des de la creació de noves escoles i la modernització de les instal·lacions, fins a la necessitat de regularitzar l'estatus dels empresaris trinqueters i jugadors; heus ací el nus gordià que a hores d'ara ofega la pilota valenciana.

Joan Pasqual Llobell. Nascut a Benitatxell (la Marina Baixa), afirma que "una candidatura rupturista posaria en perill els avenços en matèria nacional i lingüística".

"Si per politització de la pilota ens donen banderetes, em sembla horrorós", ha manifestat Llobell en una entrevista per a aquest setmanari, "ho hem tractat d'evitar: sé que algunes persones qualificades de la meua opció han llançat ponts per aconseguir una candidatura única". Finalment, no ha pogut ser, i durant tres setmanes hi haurà penjant d'un fil 10 anys d'història esportiva. **Victorià Jiménez**

PUBLICACIONS DEL CENTRE UNESCO DE CATALUNYA

L'ESTAT DEL MÓN, 1994

Un informe del Worldwatch Institute sobre el progrés cap a una societat sostenible

CENTRE UNESCO DE CATALUNYA

Mallorca, 285 - BARCELONA 08037 - TEL. 207 58 05 - FAX 457 58 51 - E-mail CUNESCOC @ WELL.SF.CA.US.

